

چاقی در یبوست عمل کردی مزمن در مقایسه با کودکان سالم

مجید امینزاده^{۱*}(M.D)، بشیر چمیلی^۲(M.D)، مهشید قیدرلو^۳(M.D)

۱- دانشگاه علوم پزشکی جندیشاپور اهواز، مرکز تحقیقات دیابت

۲- دانشگاه علوم پزشکی جندیشاپور اهواز، دانشکده پزشکی، بیمارستان کودکان ابوروزر، گروه کودکان

چکیده

سابقه و هدف: چاقی کودکان و یبوست مزمن عمل کردی از مشکلات بهداشتی شایع جامعه هستند. این مطالعه به منظور مقایسه فراوانی چاقی در کودکان با و بدون یبوست عمل کردی مزمن انجام شده است.

مواد و روش‌ها: تمامی کودکان مراجعه کننده با یبوست (طی دو سال ۱۳۸۹-۱۳۸۸) بررسی و در صورت تشخیص یبوست مزمن عمل کردی وارد مطالعه شدند. مراجعین با بیماری خفیف (با توزیع سنی و جنسی مشابه، ولی سالم از نظر گوارشی) نیز به عنوان شاهد انتخاب شدند. اطلاعات سن، جنس، وزن، قد، نمایه توده بدنی (BMI)، مدت تغذیه با شیر مادر، مدت یبوست، بی‌اختیاری مدفعی، مصرف فیبر و لبندیات روزانه، متوسط فعالیت روزانه و سابقه خانوادگی یبوست برای دو گروه ثبت شد.

یافته‌ها: ۲۰۸ کودک با یبوست (۵۱٪ پسر، میانگین سنی ۴/۷۳ سال) و ۲۰۸ کودک سالم (گروه کنترل) وارد مطالعه شدند. ۷/۱۹٪ بیماران و ۸/۱۷٪ شاهد BMI بالای صدک ۹۵ داشتند ($P \leq 0.05$). فعالیت روزانه بیشتر از ۲ ساعت در بیماران کمتر از گروه کنترل (۳/۰٪ و ۰/۹۵٪؛ $P < 0.01$)؛ مدت تغذیه با شیر مادر در بیماران کمتر از کنترل (۳/۱۶ ماه و ۲۴/۱۸ ماه؛ $P = 0.017$)، و مصرف کم فیبر روزانه در بیماران بیشتر از کنترل (۷/۵۸٪ و ۸/۲۸٪؛ $P < 0.001$) بود. مصرف لبندیات دو گروه تفاوتی نداشت ($P = 0.94$). سابقه خانوادگی مثبت یبوست در بیماران بیش از کنترل بود (۸/۲٪ و ۰/۰۰۱٪؛ $P < 0.001$). در گروه بیماران، متوسط مدت یبوست در کودکان چاق طولانی تر از غیر چاق بود (۴/۳۱ ماه در مقابل ۲۱ ماه؛ $P < 0.01$).

نتیجه‌گیری: اگر چه فراوانی چاقی در کودکان با یبوست مزمن عمل کردی مشابه کودکان همسن سالم بوده، ولی این افراد از نظر مدت تغذیه با شیر مادر، میزان مصرف روزانه فیبر، سابقه خانوادگی یبوست و فعالیت بدنی روزانه متفاوت بوده‌اند.

واژه‌های کلیدی: یبوست، چاقی، کودک، شاخص توده بدن

یبوست عمل کردی (Functional constipation) (معمولًاً با

شرح حال و علائم بالینی از علل ثانویه تشخیص داده می‌شود. مدفع بزرگ و سخت در رکتوم، دفع دردنگ، امتناع از دفع، اتساع رکتوم و کولون، کاهش حساسیت رفلکس دفع و اثر پریستالتیسم، و سرانجام عبور بی‌اختیار محتویات آبکی از

مقدمه

یبوست به تاخیر و یا اشکال در دفع مدفع که دو هفته یا بیش تر طول بکشد گفته می‌شود. تشخیص یبوست وابسته به قوام مدفع، دفعات اجابت مزاج و اشکال در دفع مدفع است [۱].

می آیند. تعریف (بهتر) چاقی زمانی است که نمودار وزن برای قد بیش از ۱۲۰٪ متوسط نمودار استاندارد باشد [۷]. متناسب با درصد چربی بدن، صدک ۹۵ نیز برای سنین مختلف رشد کودکان متغیر است [۸]. مهم‌ترین مستعدکننده چاقی کودکان، چاقی والدین آن‌ها است [۹].

در این مطالعه تحقیقات سال‌های اخیر در رابطه با ارتباط چاقی و اختلال عمل کردی دستگاه گوارش [۱۱-۴] و فراوانی بیوست در کودکان چاق [۱۲] مرور شد. ارتباط بیوست با سرطان روده بزرگ در مطالعات استرالیا [۱۳]، روسیه [۱۴] و ژاپن [۱۵]؛ و ارتباط چاقی و سرطان روده بزرگ توسط Birmingham [۱۶] و Vanamala [۱۷] گزارش شده است. تأثیر شیر گاو [۱۹، ۱۸]، میزان مصرف فیبر [۲۰-۲۳] و بالاخره سابقه خانوادگی [۲۴] در ایجاد بیوست مورد بحث است.

با توجه به اهمیت چاقی و بیوست مزمن و ارتباط می‌بهم این دو، و نبود مطالعات کافی هماهنگ، و از همه مهم‌تر نبود مطالعه منتشر شده‌ای از داخل کشور (به جز یک مطالعه در بزرگ‌سالان) [۲۵] در این خصوص؛ این مطالعه طراحی و اجرا شد. هدف این مطالعه بررسی ارتباط احتمالی این دو عارضه و مخصوصاً تأثیر چاقی در بیوست در کودکان ایرانی و هم‌چنین تأثیر عوامل موربد بحث در این دو عارضه (با رژیم غذایی و شیوه زندگی متفاوت از کشورهای غربی) است.

مواد و روش‌ها

طی دو سال (از ابتدای ۱۳۸۸ تا پایان ۱۳۸۹) تمامی کودکان ۲-۱۵ ساله که با شکایت بیوست به بیمارستان آموزشی کودکان ابوذر مراجعه کرده بودند و بررسی‌ها به تشخیص بیوست عمل کردی مزمن دلالت داشت، پس از کسب رضایت کتبی والدین وارد مطالعه شدند. به تعداد بیماران (با دقت در یکسان‌سازی از نظر جنس و سن) از بین کودکانی که به دلایل دیگر (از قبیل سرماخوردگی ...) ولی بدون مشکلات گوارشی) به درمانگاه مراجعه می‌کردند گروه کنترل جمع‌آوری

اطراف مدفوع احتباس یافته که ممکن است با اسهال اشتباہ گرفته شود، سیر معمول این بیماری است. بیوست می‌تواند منجر به درد شکم، استفراغ، شقاق و دفع مدفوع خونی، احتباس ادراری، مشکلات روانی و اضطراب برای کودک و والدین شود [۱].

بیوست عمل کردی مزمن با استفاده از معیارهای Rome III در کودکان زیر ۴ سال [۲]، و بالای ۴ سال [۳]، به صورت زیر تعریف می‌شود:

الف- نوزادان، شیرخواران و کودکان کم‌تر از ۴ سال: حداقل دو مورد از علایم زیر باید در یک ماه اخیر اتفاق افتاده باشند ۱- دفع کم‌تر از دو بار در هفته ۲- بی‌اختیاری مدفوعی بیش‌تر از یک بار در هفته، پس از کسب مهارت‌های توالی رفتن ۳- سابقه احتباس مدفوعی زیاد ۴- سابقه حرکات سخت یا دردناک روده‌ای ۵- وجود توode حجمی مدفوع در رکتوم ۶- سابقه دفع مدفوع شدیداً حجمی که سبب بند آوردن توالی شود.

ب- کودکان بالای ۴ سال و نوجوانان: علایم باید حداقل یک بار در هفته برای حداقل دو ماه وجود داشته باشند و شامل دو مورد یا بیش‌تر از این علایم در کودک (با سن تکاملی بیش از ۴ سال ولی نبود شاخص‌های لازم برای تشخیص روده تحریک‌پذیر) باشد. ۱- دفع دوبار یا کم‌تر در توالی در هفته ۲- حداقل یک بار بی‌اختیاری مدفوعی در هفته ۳- سابقه گرفتن وضعیت خاص احتباس مدفوع یا نگهداری عمده مدفوع ۴- سابقه حرکات سخت یا دردناک روده‌ای ۵- وجود توode حجمی مدفوع در رکتوم ۶- سابقه دفع مدفوع شدیداً حجمی که سبب بند آوردن توالی شود.

کاهش تحرک و مصرف غذایی چرب و کربوهیدرات‌های ساده در ایجاد چاقی نقش داشته و به نظر می‌رسد که در ایجاد بیوست نیز مهم باشد [۴]. چاقی کودکان با بیماری‌هایی مثل دیابت، هیپرلیپیدمی، فشار خون بالا، کبد چرب و بیماری‌های روانی- اجتماعی ارتباط دارد [۵، ۶]. نمایه توode بدنی (Body mass index, BMI) (بین صدک ۸۵-۹۵، و بالاتر از آن به ترتیب معیار خطر اضافه وزن و چاقی به حساب

حال و معاینه فیزیکی دقیق و در صورت لزوم انجام بررسی‌های پاراکلینیک نظیر آزمایش مدفعه از نظر وجود خون مخفی، رادیوگرافی شکم، باریوم انما، مانومتری آنورکتال عالمتی از علت ارگانیک یافت نشود.

میزان فعالیت بدنی و ورزشی روزانه: به صورت تحرک فعال نظیر دویدن، پیاده‌روی تند، دوچرخه‌سواری، فوتbal و ...، و بر اساس میزان، درجه‌بندی و ثبت شد؛ کم‌تر از یک ساعت (کم)، یک تا دو ساعت (متوسط)، و بیش‌تر از دو ساعت (زیاد).

میزان تقریبی مصرف فیبر رژیم غذایی روزانه با استفاده از راهنمای رژیم درمانی انجمن تغذیه ایران (اتا) سنجیده شد که در این راهنمای میزان متوسط فیبر غذایی در تقریباً تمام مواد غذایی، میوه و سبزیجات ذکر شده است. به عنوان نمونه مواد زیر هر کدام حاوی ۲ گرم فیبر هستند؛ ۳۰ گرم نان سبوس‌دار، ۳/۴ لیوان آبالوی تازه، ۱۵۰ گرم آلو، یک عدد انار، ۱۰۰ گرم انجیر خام، ۹۰ گرم انگور، ۲۰۰ گرم برقال. با مقایسه تغذیه کودک با منبع مذکور، میزان تقریبی فیبر مصرفی روزانه کودک ثبت و دسته‌بندی شد. فیبر کم‌تر از ۵ گرم + سن به سال را به عنوان مصرف کم، بین ۵ تا ۱۰ گرم + سن به سال را متوسط، و مصرف بالاتر از ۱۰ گرم + سن به سال، مصرف زیاد فیبر غذایی در نظر گرفته شد [۲۶].

میزان تقریبی مصرف لبنتیات روزانه (شیر، دوغ، ماست): متوسط مصرف روزانه کم‌تر از ۲۵۰ میلی‌لیتر شیر یا دوغ و یا کم‌تر از ۱۰۰ میلی‌لیتر ماست به عنوان مصرف کم، متوسط مصرف روزانه ۵۰۰-۲۵۰ میلی‌لیتر شیر یا دوغ و یا ۲۰۰-۱۰۰ میلی‌لیتر ماست به عنوان متوسط، و مصرف بیش از ۵۰۰ میلی‌لیتر شیر یا دوغ و یا بیش ۲۰۰ میلی‌لیتر ماست در حد زیاد در نظر گرفته شد.

طول مدت مصرف شیر مادر در دو سال اول زندگی به ماه.

وجود یا نبود سابقه خانوادگی مثبت بیوست مزمن در حداقل یک نفر از اعضای درجه اول خانواده (پدر، مادر، خواهر یا برادر) را در دو گروه مورد و شاهد.

شد. انجام این مطالعه در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز مورد تصویب قرار گرفت.

اطلاعات شامل: سن، جنس، قد، وزن، تعداد دفعات دفع مدفعه در هفته، زمان تقریبی شروع بیوست، وجود یا عدم وجود بی اختیاری مدفعه و در صورت وجود تعداد دفعات آن در هفته، وجود یا عدم وجود دفع مدفعه در دنیاک، وضعیت گیری احتباس مدفعه، وجود یا عدم وجود سابقه بیوست مزمن در واپستگان درجه اول خانواده (پدر، مادر، خواهر، برادر) میزان مصرف روزانه شیر، ماست، دوغ، میزان متوسط فعالیت بدنی روزانه، میزان متوسط مصرف فیبر در رژیم غذایی روزانه، طول و مدت مصرف شیر مادر طی دو سال اول زندگی برای هر بیمار پر شد (معیار تعاریف در ادامه توضیح داده شد) این داده اس-ت).

BMI و BMI Z-score هر شخص بر اساس سن و جنس محاسبه، و افراد چاق (طبق تعاریف بندهای بعد) مشخص شدند.

نمایه توده بدنی با استفاده از فرمول:

$$\text{BMI} = \frac{\text{Weight (kg)}}{\text{Height}^2 (\text{m}^2)}$$

Zscore با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد و بر اساس تعريف، کودکان با BMI بالای صدک ۹۵ یا، ≥ 2 Z Score به عنوان چاق در نظر گرفته شدند.

$$\text{BMIZscore} = \frac{\text{patientBMI} - \text{BMI50\%}}{\frac{1}{2} \times (\text{BMI50\%} - \text{BMI5\%)}}$$

وجود و یا عدم وجود مدفعه حجیم در معاینه لمس شکم و یا معاینه رکتوم مشخص می‌شد. در این مطالعه (موردی-شاهدی، به روش همسان‌سازی گروهی: Group matching) متغیرهای فوق‌الذکر در بیماران مبتلا به بیوست عمل‌کردی مزمن و افراد سالم (در گروه شاهد) با هم مقایسه شد. گروه‌بندی‌ها، وجود و ارزیابی شدت متغیرها بر اساس تعاریف زیر انجام شد:

بیوست مزمن عمل‌کردی: بر اساس معیارهای Rome III در کودکان زیر ۴ سال [۲]، و بالای ۴ سال [۳]، (که در مقدمه به طور کامل آمده است) مشخص شد؛ به شرطی که: در شرح

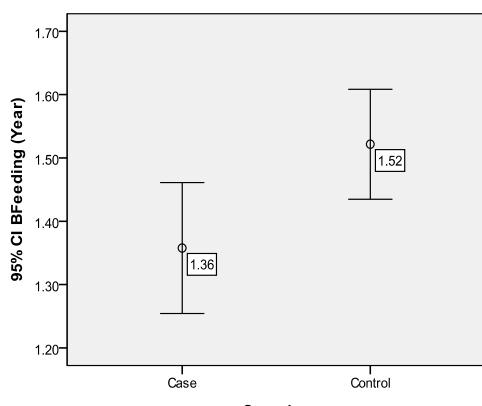
مقایسه میانگین فعالیت فیزیکی روزانه دو گروه (جدول ۲) میزان بیشتر این شاخص را در گروه سالم نشان داد.

جدول ۲. مقایسه متوسط فعالیت بدنی روزانه در دو گروه مبتلا به بیوست عملکردی مزمن، و سالم

کل	میزان فعالیت بدنی در شبانه روز (ساعت)			گروه
	> ۲	۱-۲	< ۱	
(۱۰۰) ۲۰۱	(۸۰/۳) ۱۶۷	(۱۴/۴) ۳۰	*(۵/۳) ۱۱	بیمار
(۱۰۰) ۲۰۸	(۹۵/۲) ۱۹۸	(۴/۳) ۹	(۰/۵) ۱	شاهد
(۱۰۰) ۴۱۶	(۸۷/۷) ۳۶۵	(۹/۴) ۳۹	(۹/۲) ۱۲	کل

* اعداد داخل پرانتز معرف درصد است. (P<0.001).

متوسط طول مصرف شیر مادر در بیماران با $1/36 \pm 0.75$ سال $16/32 \pm 9$ ماه کمتر از کودکان سالم (میانگین $P=0.017$) $1/52 \pm 0.63$ سال؛ $18/24 \pm 7/56$ ماه بود (شکل ۱).

شکل ۱. میانگین مدت تغذیه با شیر مادر در دو گروه مبتلا به بیوست عملکردی مزمن و سالم ($P=0.017$).

در خصوص متوسط مصرف لبپیات؛ در گروه بیمار $29/3\%$ مصرف کم، $30/8\%$ متوسط، $39/9\%$ مصرف زیاد داشتند. این اعداد در گروه شاهد به ترتیب: $27/9\%$ ، $27/8\%$ و $41/3\%$ بودند که تفاوت معنادار نبود ($P=0.94$). میانگین مصرف روزانه فیبر در کودکان مبتلا به بیوست کمتر از کودکان سالم بود (جدول ۳).

تجزیه و تحلیل یافته‌ها با استفاده از نرم‌افزار spss و روش‌های آماری توزیع فراوانی، آزمون Chi square، و آزمون فیشر، انجام شد. به منظور یافتن قدرت ارتباط از نسبت شانس Odds ratio استفاده شد. نتایج به صورت میانگین \pm انحراف معیار بیان شده است. سطح معنادار برای آزمون‌های فوق 0.05 در نظر گرفته شد.

نتایج

در مدت مطالعه، ۲۰۸ بیمار (۴۹٪ دختر، ۵۱٪ پسر) مبتلا به بیوست مزمن عملکردی شناسایی و وارد مطالعه شدند. میانگین سنی بیماران $26/73 \pm 2/4$ سال (۱۶-۲۵ ماه)، و گروه شاهد (با توزیع جنسی مشابه) $27/77 \pm 2/5$ سال (۱۷-۲۵ ماه) بود ($P=0.88$).

میانگین وزن بیماران $58/29 \pm 9/20$ کیلوگرم و گروه شاهد $42/88 \pm 9/18$ کیلوگرم بود ($P=0.13$). در مورد قد این یافته‌ها به ترتیب $17/0.9 \pm 0.17$ و $17/1.04 \pm 0.10$ متر ($P=0.05$) و برای BMI به ترتیب $17/16 \pm 3/16$ و $17/17 \pm 2/16$ کیلوگرم بر متر مربع بود ($P=0.27$). توزیع فراوانی چاقی در دو گروه و مقایسه آن با توجه به جنس در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. توزیع فراوانی چاقی در دو گروه با بیوست عملکردی مزمن و سالم به تفکیک جنس

P value	چاق +		گروه
	تعداد (%)	غیر چاق (%)	
1	(۷۷/۴) ۸۲	(۲۲/۶) ۲۴	پسران
	(۷۷/۴) ۸۲	(۲۲/۶) ۲۴	
0.43	(۸۸/۳) ۸۵	(۱۶/۷) ۱۷	دختران
	(۸۷/۳) ۸۹	(۱۲/۷) ۱۳	
0.61	(۸۱/۳) ۱۶۷	(۱۹/۷) ۴۱	کل
	(۸۲/۲) ۱۷۱	(۱۷/۸) ۳۷	

* مبتلا به بیوست عملکردی مزمن؛ $Z-score \geq 2.3$.

مقایسه مصرف فیر روزانه در مبتلایان به بیوست با و بدون چاقی تفاوت قابل توجهی را نشان نداد ($P > 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه بر خلاف انتظار، فراوانی چاقی در کودکان مبتلا به بیوست بیشتر از کودکان سالم نبود. در مقابل، در بیشتر مطالعات انجام شده در این خصوص، شیوع چاقی در کودکان مبتلا به بیوست عمل کردی مزمن بیشتر بوده است؛ از جمله مطالعه Pashankar با $22/4\%$ در مقابل $11/7\%$ [۴]، مطالعه Misra با 44% در مقابل 30% [۱۰]، و همچنین Pecora با $8/3\%$ در مقابل $1/5\%$ [۲۷]. در ایران به جز یک تحقیق در بزرگ‌سالان تهران [۲۵] که در آن شیوع بیوست عمل کردی در افراد چاق بیشتر بوده، مطالعه دیگری در این مورد یافت نشد. در مطالعه ما اگر چه از نظر بالینی شیوع چاقی در کودکان مبتلا به بیوست عمل کردی بیشتر بوده ولی این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار نبوده است ($P = 0.61$).

در مطالعه ما در هر دو گروه بیمار و شاهد، 24 نفر از 106 بیشتر چاق بودند (کاملاً مساوی). در مورد دخترها اگر چه گروه بیماران با $16/7\%$ نسبت به $12/7\%$ در گروه شاهد چاق‌تر بودند ولی این تفاوت معنی‌دار نبود ($P = 0.43$). از طرف دیگر در گروه مبتلا به بیوست درصد پسران چاق ($22/6\%$) از دختران چاق ($16/7\%$) بیشتر بوده است.

در مطالعات Pashankar [۴] و Misra [۱۰] نیز در مبتلایان به بیوست فراوانی چاقی در پسران بیشتر از دختران مبتلا به بیوست بوده است که مطالعه ما با این دو هم‌خوانی دارد.

در مطالعه Inan فعالیت ورزشی نامنظم [۲۸] و در مطالعه Jennings میزان فعالیت فیزیکی به‌طور مشخص در افراد مبتلا به بیوست بیشتر بوده است [۲۹]؛ در مطالعه ما فعالیت روزانه بیش از 2 ساعت با $95/2\%$ در گروه شاهد (سالم بدون بیوست) بیش از گروه مبتلا به بیوست عمل کردی مزمن بوده است ($80/2\%$). به طور توریک فعالیت فیزیکی بیشتر باید با وزن طبیعی و هم‌گام با آن با اجابت

جدول ۳. متوسط مصرف روزانه فیر در دو گروه مبتلا به بیوست عمل کردی مزمن، و سالم.

کل	مصرف فیر			گروه
	زیاد	متوسط	کم	
(۱۰۰) ۲۰۸	* (۵/۳) ۱۱	(۳۶/۱) ۷۵	(۵۸/۷) ۱۲۲	مورد
(۱۰۰) ۲۰۸	(۲۱/۲) ۴۴	(۵۰) ۱۰۴	(۲۸/۸) ۶۰	شاهد
(۱۰۰) ۴۱۶	(۱۲/۲) ۵۵	(۴۳) ۱۷۹	(۴۳/۸) ۱۸۲	کل

* اعداد داخل پرانتز معرف درصد هستند. ($P < 0.001$)

سابقه بیوست در بستگان درجه یک مبتلایان به بیوست بیشتر از کودکان سالم یافت شد ($28/8\%$ در مقابل $8/2\%$).

در گروه بیماران، در بین افراد چاق و غیر چاق میزان بی اختیاری مدفعی، مدت زمان سپری شده از بیوست و همچنین میزان مصرف فیر مقایسه گردید.

در کل گروه بیماران از 208 بیمار 41 نفر چاق بودند. در کل بیماران 95 نفر بالای 4 سال سن داشتند. در افراد بالای 4 سال، 30 نفر چاق و 65 نفر غیر چاق بودند. در مقایسه این دو گروه اخیر (30 چاق و 65 غیر چاق؛ از بیماران بالای 4 سال)؛ در بررسی میزان بی اختیاری مدفعی، از 30 کودک 16 نفر ($53/3\%$) بی اختیاری مدفعی داشتند که در 3 نفر دو بار در هفته و 13 نفر بیشتر از 2 بار در هفته بود. از 65 کودک فقط 25 نفر ($38/5\%$) بی اختیاری مدفعی داشتند، 5 نفر ($7/7\%$) یک با در هفته، 6 نفر ($9/2\%$) 2 بار در هفته و 14 نفر ($21/5\%$) بیشتر از 2 بار در هفته. اگر چه از نظر بالینی کودکانی که هم چاق و هم مبتلا به بیوست بودند، بی اختیاری مدفعی بیشتر از کودکان مبتلا به بیوست غیر چاق داشتند ولی این تفاوت معنی‌دار نبود ($P = 0.09$). در گروه شاهد (بالای 4 سال) بی اختیاری مدفعی در هیچ‌کدام از موارد بررسی شده وجود نداشت.

در بررسی مدت زمان ابتداء بیوست (در گروه بیماران)؛ کودکان چاق با میانگین $31/4$ ماه مدت بیشتری نسبت به کودکان غیر چاق (با میانگین ابتدای 21 ماه) از این مشکل رنج کشیده بودند ($P < 0.01$).

بیشتر بوده است) [۴]، مطالعه Michaud در فرانسه ۲۵٪ [۳۴]، مطالعه Aydogdu در ترکیه ۵۱٪ (که در سنین بالاتر و در جنس مذکور و با مدت طولانی تر علائم شایع تر بوده است) [۲۶]، و بالاخره Martinez-Cosa در اسپانیا ۳۱٪ بوده است [۳۳]. فراوانی ۴۳٪/۲٪ بی اختیاری مدفوعی در مطالعه ما، هم خوانی جمعیت ما را با مطالعات قبلی نشان می دهد. اگر چه فراوانی این عارضه در بین کودکان چاق و غیر چاق متفاوت بوده ولی از نظر آماری این تفاوت معنی دار نبود ($P=0.53/3$). اگر چه در پرسشنامه، بی اختیاری تعریف واضح داشته است ولی ممکن است خانواده ها از دادن اطلاعات کامل در این زمینه خودداری کرده باشند. با این حال نتایج با مطالعات قبلی یکسان یافت شده است.

متوسط طول مدت بیوست نیز در مطالعه ما همانند مطالعه Misra [۱۰] در کودکان چاق به وضوح بیشتر از افراد غیر چاق بوده است.

در نهایت، میزان فیبر غذایی روزانه، سابقه فامیلی، بی اختیاری مدفوعی، متوسط مدت بیوست، و تفاوت جنسیتی در بیوست همراه با چاقی در هم خوانی با مطالعات قبلی، ولی در میزان مصرف لبیات روزانه، و فعالیت فیزیکی و ورزشی یافته های مطالعه ما متفاوت از مطالعات قبلی بوده، اگر چه تفاوت فعالیت فیزیکی در مطالعه ما منطقی تر از عدم تفاوت است.

از نقاط قوت این مطالعه مطابقت بسیار خوب گروه کنترل با بیماران بوده که از لحاظ سنی و جنسی رعایت شده است. از طرف دیگر باید به محدودیت های زیر اشاره کرد که؛ صحبت بعضی اطلاعات از دست ما خارج بوده است مثل میزان مصرف شیر گاو، فیبر، طول مدت تغذیه با شیر مادر و میزان بی اختیاری که ممکن است بیشتر و یا کمتر از میزان حقیقی بیان شود مخصوصاً در گروه شاهد. این مسائل می توانند در نتایج تأثیر قابل توجه به جا بگذارد.

با توجه به این که فراوانی چاقی در کودکان مبتلا به بیوست در اکثر مطالعات به طرز معنی داری بیشتر از کودکان طبیعی بوده ولی در مطالعه ما این تفاوت معنی دار نشده است. شاید

مزاج طبیعی تر هم راه باشد، به نظر می رسد در این زمینه مطالعه ما از نتیجه منطقی تری نسبت به مطالعات مذکور برخوردار باشد.

در مطالعه ما همانند Andiran [۱۸]، کودکان مبتلا به بیوست مدت زمان کوتاه تری نسبت به کودکان سالم از شیر مادر تغذیه کرده بودند ($P=0.17$).

صرف بیشتر شیر گاو در کودکان مبتلا به بیوست توسط Andiran [۱۸] و Lee [۳۰] و تأثیر محدود کردن آن در درمان بیوست توسط Daher [۳۱] گزارش شده است. برخلاف انتظار، در مطالعه ما میزان متوسط مصرف لبیات روزانه در دو گروه مبتلا به بیوست و گروه شاهد تفاوت قابل توجهی نداشت ($P=0.94$). این یافته می تواند به پاسخ های نامناسب والدین در پر کردن پرسشنامه مربوط باشد.

رابطه مستقیم مصرف فیبر غذایی و کاهش بیوست تقریباً در همه مطالعات قبلی نشان داده شده است [۳۲، ۳۳]. [۲۲] با همین استدلال مصرف فیبر کم را به عنوان یک عامل خطر برای بیوست مزمن کودکان در نظر گرفته است. Tobin و Olness [۲۱] توانسته اند بیوست را فقط با استفاده از فیبر درمان کنند. در مطالعه ما نیز هم چون همه جوامع دیگر مصرف فیبر غذایی در کودکان مبتلا به بیوست پایین تر از گروه شاهد بوده است ($P<0.001$).

در تنافق با مطالعات قبلی، در مطالعه de Carvalho در بروزیل [۳۴] مصرف فیبر کمتر از میزان توصیه شده (سن به سال + ۵ گرم)، اگر چه با خطر بالاتر اضافه وزن در دختران و پسران همراه بوده ولی ارتباطی با بیوست نداشته است.

وجود سابقه خانوادگی مثبت در مطالعه ما نیز هم چون Chan [۲۴] به عنوان عامل خطر مهمی خود را نشان داده است. این ارتباط می تواند در ارتباط با زمینه ژنتیکی مستعد کننده بیوست در خانواده بیمار، عادات غذایی و رفتاری، روش آموزش رفتن به توالت، یا وضعیت روانی خانواده در ارتباط باشد.

بی اختیاری مدفوعی در مطالعه Fishman [۱۲] و Pashankar [۳۸] که در سنین کمتر و جنس مذکور

[13] Kune GA, Kune S, Field B, Watson LF. The role of chronic constipation diarrhea and laxative use in the etiology of large bowel cancer. *Dis Colon Rectum* 1988; 31: 507-512.

[14] Shemerovskii KA. Constipation a risk factor for colorectal cancer. *Klin med (Mosk)* 2005; 83: 60-64.

[15] Watanabe T, Nakaya N, Kurashima K, Kuriyama S, Tsubono Y, Tsuji I. Constipation, laxative use and risk of colorectal cancer: The Miyagi Cohort Study. *Eur J Cancer* 2004; 40: 2109-2115.

[16] Birmingham JM, Busik JV, Hansen-Smith FM, Fenton JI. Novel mechanism for obesity-induced colon cancer progression. *Carcinogenesis* 2009; 30: 690-697.

[17] Vanamala J, Tarver CC, Murano PS. Obesity-enhanced colon cancer: functional food compounds and their mechanisms of action. *Curr Cancer Drug Targets* 2008; 8: 611-633.

[18] Andiran F, Dayi S, Mete E. Cows milk consumption in constipation and anal fissure in infants and young children. *J Paediatr Child Health* 2003; 39: 329-331.

[19] El-Hodhod MA, Younis NT, Zaitoun YA, Daoud SD. Cow's milk allergy related pediatric constipation: appropriate time of milk tolerance. *Pediatr Allergy Immunol* 2010; 21: 407-412.

[20] Williams CL, Bollella M, Wynder EL. A new recommendation for dietary fiber in childhood. *Pediatrics* 1995; 96: 985-988.

[21] Olness K, Tobin J Sr. Chronic constipation in children: can it be managed by diet alone? *Postgrad Med* 1982; 72: 149-154.

[22] Morais MB, Vitolo MR, Aguirre AN, Fagundes-Neto U. Measurement of low dietary fiber intake as a risk factor for chronic constipation in children. *J Pediatr Gastroenterol Nutr* 1999; 29: 132-135.

[23] Astrup A, Vrist E, Quaade F. Dietary fibre added to very low calorie diet reduces hunger and alleviates constipation. *Int J Obes* 1990; 14: 105-112.

[24] Chan AO, Lam KF, Hui WM, Leung G, Wong NY, Lam SK, Wong BC. Influence of positive family history on clinical characteristics of functional constipation. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2007; 5: 197-200.

[25] Pourhoseingholi MA, Kaboli SA, Pourhoseingholi A, Moghimie-Dehkordi B, Safaei A, Mansoori BK, et al. Obesity and functional constipation: a community-based study in Iran. *J Gastrointest Liver Dis* 2009; 18: 151-155.

[26] Sheikh F, (Iranian Nutrition Society). A guideline to diet therapy. 2nd ed. Armaghane-danesh 2006. (Persian).

[27] Pecora P, Suraci C, Antonelli M, De Maria S, Marrocco W. Constipation and obesity: a statistical analysis. *Boll Soc Ital Biol Sper* 1981; 57: 2384-2388.

[28] Inan M, Aydiner CY, Tokuc B, Aksu B, Ayvaz S, Ayhan S, et al. Factors associated with childhood constipation. *J Paediatr Child Health* 2007; 43: 700-706.

[29] Jennings A, Davies GJ, Costarelli V, Dettmar PW. Dietary fiber, fluids and physical activity in relation to constipation symptoms in pre-adolescent children. *J Child Health Care* 2009; 13: 116-127.

[30] Lee WT, Ip KS, Chan JS, Lui NW, Young BW. Increased prevalence of constipation in pre-school children is attributable to under-consumption of plant foods: A community-based study. *J Paediatr Child Health* 2008; 44: 170-175.

[31] Daher S, Tahan S, Solé D, Naspitz CK, Da Silva Patrício FR, Neto UF, De Moraes MB. Cow's milk protein intolerance and chronic constipation in children. *Pediatr Allergy Immunol* 2001; 12: 339-342.

[32] Roma E, Adamidis D, Nikolara R, Constantopoulos A, Messaritakis J. Diet and chronic constipation in children: the role of fiber. *J Pediatr Gastroenterol Nutr* 1999; 28: 169-174.

[33] Martínez-Costa C, Palao Ortuño MJ, Alfaro Ponce B, Núñez Gómez F, Martínez-Rodríguez L, Ferré Franch I, Brines Solanes J. Functional constipation: prospective study and Treatment response. *An pediatr (Barc)* 2005; 63: 418-425.

[34] de Carvalho EB, Vitolo MR, Gama CM, Lopez FA, Taddei JA, de Moraes MB. Fiber intake, constipation, and overweight among adolescents living in São Paulo city. *Nutrition* 2006; 22: 744-749.

[35] Michaud L, Lamblin MD, Mairesse S, Turck D, Gottrand F. Outcome of functional constipation in childhood: a 10-year follow-up study. *Clin pediatr* 2009; 48: 26-31.

تکرار مطالعه با تعداد بیشتر و به صورت چند مرکزی نتیجه دیگری به هم راه داشته باشد. وجود سابقه فامیلی مثبت بیوست زنگ خطری مهم در برخورد بهتر با روند آموزش اجابت مزاج کودکان خانواده و جدی‌تر گرفتن بیوست‌های دوره‌ای است. آموزش و ترویج مصرف فیبر در تمام سنین یک توصیه مهم محققین این مطالعه است.

تشکر و قدردانی

این مقاله با از اطلاعات به دست آمده از پایان‌نامه تخصصی کودکان به شماره ثبت ۱۵۱ و با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز انجام شده است.

منابع

[1] Rubin G. Constipation in children. *Clin Evid* 2003; 10: 369-374.

[2] Hyman PE, Milla PJ, Benninga MA, Davidson GP, Fleisher DF, Taminiua J. Childhood functional gastrointestinal disorders: neonate/toddler. *Gastroenterology* 2006; 130: 1519-1526.

[3] Rasquin A, Di Lorenzo C, Forbes D, Guiralde E, Hyams JS, Staiano A, et al. Childhood functional gastrointestinal disorders: child/adolescent. *Gastroenterology* 2006; 130: 1527-1537.

[4] Pashankar DS, Loening-Baucke V. Increased prevalence of obesity in children with functional constipation evaluated in an academic medical center. *Pediatrics* 2005; 116: 377-380.

[5] Dietz WH. Health consequences of obesity in youth-childhood predictors of adult disease. *Pediatrics* 1998; 101: 518-525.

[6] Van Dijk M, Benninga MA, Grootenhuis MA, Last BF. Prevalence and associated clinical characteristics of behavior problems in constipated children. *Pediatrics* 2010; 125: 309-317.

[7] Ogden CL, Kuczmarski RJ, Flegal KM, Mei Z, Guo S, Wei R, et al. Centers for disease control and prevention 2000 growth charts for the United States: improvements to the 1977 national center for health statistics version. *Pediatrics* 2002; 109: 45-60.

[8] Guo SS, Wu W, Chumlea WC, Roche AF. Predicting overweight and obesity in adulthood from body mass index values in childhood and adolescence. *Am J Clin Nutr* 2002; 76: 653-658.

[9] Skelton JA, Rudolph CD. Overweight and obesity. In: Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB (eds). *Nelson textbook of pediatrics*, 18th edn. Philadelphia, Saunders 2007; 232-241.

[10] Misra S, Lee A, Gensel K. Chronic constipation in overweight children. *JPEN J Parenter Enteral Nutr* 2006; 30: 81-84.

[11] Erdemab E, Linc A, Kogana BA, Feusteld PJ. Association of elimination dysfunction and BMI. *J Pediatrics Urol* 2006; 2: 364-367.

[12] Fishman L, Lenders C, Fortunato C, Noonan C, Nurko S. Increased prevalence of constipation and fecal soiling in a population of obese children. *J Pediatr* 2004; 145: 253-254.

چاقی در بیوست عملکردی مزمن در مقایسه با...

مجید امین زاده و همکاران

children: clinical findings and applicability of classification criteria. Turk J Pediatr 2009; 51: 146-153.

[36] Aydoğdu S, Cakir M, Yüksekkaya HA, Arıkan C, Tümgör G, Baran M, Yağci RV. Chronic constipation in Turkish

Obesity in chronic functional constipation compared to healthy children

Majid Aminzadeh (M.D)*^{1,2}, Bashir Chomeili (M.D)², Mahshid Gheidarloo (M.D)²

1- Diabetes Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

2- Dept. of Pediatrics, Faculty of Medicine, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

(Received: 13 Jul 2011; Accepted: 8 Jun 2013)

Introduction: Childhood obesity and chronic functional constipation (CFC) are common public health problems. This study was designed to compare the prevalence of obesity in children with and without CFC.

Materials and Methods: All children referred with constipation (2009-2010) were evaluated, and were enrolled if they were diagnosed as CFC. Children with mild illnesses, but without GI problem, were selected as controls. Their age and sex matched. Data about age, sex, weight, height, body mass index (BMI), duration of breast feeding, duration of constipation, incontinence, daily consumption of fiber and dairy products, daily activity, and family history of CFC were recorded for both groups.

Results: 208 constipated children (51% male; mean age: 4.73 yr) and 208 healthy controls were enrolled. 19.7% of patients and 17.8% of controls ($P>0.05$) were obese ($BMI>95\%$). Patients had: less average (>2 hr) daily activity (80.3% vs. 95.2%; $P<0.001$); shorter period of breast feeding (16.3 mo. vs. 18.24 mo.; $P\approx0.017$) and more frequently diet with inadequate fiber (58.7% vs. 28.8%; $P<0.001$). There was no difference for dairy consumption ($P\approx0.94$). Family history of CFC found to be more in patients (28.8% vs. 8.2%; $P<0.001$). In patient group, mean duration of constipation was longer in obese subjects (in comparison to non-obese ones; 31.4 mo. vs. 21 mo.; $P<0.01$).

Conclusion: Although the prevalence of obesity in children with CFC was similar to healthy age matched population, they were differed by duration of breastfeeding, average daily fiber consumption, average daily physical activity and family history of constipation.

Keywords: Constipation, Obesity, Child, Body mass index

Corresponding author: Fax: +98 611 443 3715 Tel: +98 0611 443 3715
aminzadeh_m@ajums.ac.ir

How to cite this article:

Aminzadeh M, Chomeili B, Gheidarloo M. Obesity in chronic functional constipation compared to healthy children. koomesh. 2013; 15 (1) :110-117

URL http://www.koomeshjournal.ir/browse.php?a_code=A-10-1107-1&slc_lang=fa&sid=1

نحوه ارجاع به این مقاله:

امین زاده مجید، چمیلی بشنیر، قیدارلو مهشید. چاقی در بیوست عملکردی مزمن در مقایسه با کودکان سالم. کومش. ۱۳۹۲؛ ۱۵(۱): ۱۱۰-۱۱۷.